

Noves oportunitats per a l'autoconeixement i l'autoestima

Encetem l'any nou i amb ell arriben un total de 14 commemoracions oficials decretades pel Govern de Catalunya que centraran actes i dialèctica institucional en 2022.

Saludat i fins i tot felicitat l'any nou (per l'esperança que s'hi vincula, les ganes de passar pàgina d'allò fosc i dolorós que arrosseguem, com ara la repressió i la pandèmia), ens fem ressò en aquest primer escrit de 2022 de les efemèrides que enguany centraran l'atenció (i alguns pocs o molts recursos) de l'administració catalana en tant que han estat decretades "commemoracions oficials" pel Govern. Aquest títol significa que són efemèrides, persones o entitats que han obtingut un consens prou gran entre agents de perfil divers a l'hora de reconèixer-ne la rellevància i, sobretot, la necessitat de divulgació.

Com recorda la mateixa Generalitat en el moment de fer-los públics, l'objectiu principal dels "anys oficials" és "posar en relleu, recuperar i divulgar la memòria d'esdeveniments i personalitats històriques, artístiques, científiques o culturals, que han deixat empremta en el patrimoni col·lectiu dels catalans".

En aquest sentit, i després d'un parell d'anys molt supeditats a allò que la pandèmia ha deixat o no ha deixat commemorar —parlem de dos exercicis considerablement afectats en els seus calendaris i previsions inicials per la covid—, encetem llibreta nova i hi situem alguns noms molt rellevants.

Sabedors de les meves filies, començo amb un centenari absolutament imprescindible i que arriba molt ben encaminat gràcies al treball silent (i permanent) d'un equip cohesionat que hi treballa intensament des de fa més d'un any: em refereixo als 100 anys de

LLUÍS
PUIG

@LluísPuigGordi

l'inici de l'Obra del Cançoner Popular de Catalunya. Ganes importants d'anar-ne coneixent la lletra petita i una crida a la molta saviesa popular que preserva el nostre poble i que estic segur que aflorarà d'una manera entusiasta durant aquest aniversari. També fa anys de la fundació de l'Ateneu Barcelonès (150), de l'arribada d'Ignasi de Loiola a Manresa (500) i de la recopilació dels Costums de Tortosa i dels Costums de la Mar (750).

De la mateixa manera, la Generalitat ha acordat celebrar els aniversaris de personalitats com les de la locutora de ràdio i actriu Maria Matilde Almedros i Carcasona (100 anys del naixement);

fa també 150 anys del naixement de Francesca Bonnemaison i Fariols, pedagoga, escriptora i promotora de l'educació de les dones i 50 anys de la mort d'Esperança Bru Oller, promotora de l'educació de les dones i de la cultura.

Encara en matèria cultural, celebrem la importància de reconèixer el llegat de Francesc Català-Roca (100 anys del naixement) i, d'entre les commemoracions literàries, destaquen els anys Gabriel Ferrater i Soler i Joan Fuster i Ortells (ambdós van néixer l'any 1922, déu n'hi do, quina anyada, atès que també va néixer llavors l'economista i polític Ramon Trias Fargas, una altra de les commemoracions decretades).

Això de les llistes és perillós, perquè sempre hi ha qui en cau. Només posaria un "però" genèric a la tria i és l'omissió a algunes figures importants del patrimoni musical català, per al qual s'ha treballat molt intensament els darrers anys. En citaré només tres exemples: ara fa cent anys de la mort del compositor Felip Pedrell i Sabaté, figura importantíssima de la musicologia catalana i espanyola del segle XX; en fa 450 del naixement a Monistrol de Montserrat de l'escriptor, metge i guitarrista català Joan Carles i Amat, i se'n compleixen 125 del naixement del director, pedagog i compositor igualadí Joan Just i Bertran. Aquests no surten a cap llista, però ben bé mereixen la nostra atenció i reconeixement.

Conseller de Cultura a l'exili i diputat al Parlament de Catalunya per Junts